

Дванайсето съобщение

**Христос, Който идва с награда и наказание
като светило, сияещо в тъмно място,
и Христос, Който се явява лично на Своите победители
като утринната звезда**

Пасажи от Писанията: Откр. 22:12, 16; 2 Петр. 1:19

I. „Ето, идвам скоро и Моята награда е с Мен, и ще отплатя на всекиго според делото му“—Откр. 22:12:

- А. Господ повтаря предупреждението Си: „Идвам скоро“ (3:11; 22:7), за да размишляваме за Неговата награда, с която Той ще отплати на всекиго при завръщането Си.
- Б. При Господното пришествие тази награда ще се даде на всеки един от вярващите след тяхното грабване, при Христовото съдилище—2 Кор. 5:10; 1 Кор. 4:5; Римл. 14:10; Мт. 16:27.
- В. Старогръцката дума, преведена като „награда“ в Откровение 22:12, означава „заплата“.
- Г. Когато Господ Исус дойде отново да завладее царството, Той ще награди и ще накаже всички, които Му принадлежат:
 - 1. Някои ще получат наказание от Него, защото думите на Господа „Моята награда е с Мен“ загатват за това, че ще има не само награда, но и наказание.
 - 2. В подкрепа на това в Откровение 22:7 Господ заявява: „Идвам скоро. Блажен онзи, който пази думите на пророчеството на тази книга“.
 - 3. Който пази думите на пророчеството на Откровение, е блажен, защото ще получи награда.
 - 4. Наградата, която ще получим в онзи ден, е тясно свързана с нашето отношение днес:
 - а. В 1 Коринтяни 3:8 се казва, че ще бъдем наградени според труда си.
 - б. В Матей 16:27 Господ Исус казва, че по време на завръщането Си ще ни награди според делата ни.
- Д. Вечното спасение няма нищо общо с нашите дела, но наградата на царството ще се дава изцяло според делата, които сме вършили чрез Господния живот, след като сме се спасили.
- Е. Всички спасени хора ще се явят пред Христовото съдилище, за да може всеки да получи според нещата, които е вършил чрез тялото, било добро, или зло; онези, които вършат добро, ще получат награда, а онези, които вършат зло, ще получат наказание—2 Кор. 5:10.
- Ж. Ще застанем пред съдилището и ще дадем отчет на Господа за целия си начин на живот, ходене и поведение; точно затова апостол Павел казва, че не смее да съди себе си, и че Господ е Този, Който ще го съди—1 Кор. 4:3-4.
- З. Начинът, по който служим и работим за Господа след спасението си, е нещо много важно.
- И. Павел казва: „Този, на когото работата, която е градил, устои, ще получи награда“—3:14.
- Й. Когато Господ се завърне, ще настане съд; на този съд Господ ще определи дали ще получим награда, или наказание.

К. Отплатата ще бъде определена от Христовото съдилище: „всички ние трябва да се явим пред Христовото съдилище, за да получи всеки според това, което е правил в тялото – било добро, или зло“—2 Кор. 5:10.

II. „Ние имаме още по-твърдо пророческото слово, на което добре правите, че внимавате като на светило, което свети в тъмно място, докато се зазори и зорницата изгрее в сърцата ви“—2 Петр. 1:19:

А. Петър оприличава пророческото слово на Писанието на светило, което свети в тъмно място:

1. Това показва, че този век е тъмно място в тъмна нощ (Римл. 13:12) и че всички хора в света се движат и действат в тъмнина.
2. Пророческото слово на Писанието, като светещо светило за вярващите, излъчва духовна светлина, която свети в тяхната тъмнина (не просто знанието на буквите за тяхно умствено разбиране) и ги води да навлязат в светлия ден, и дори да преминат през тъмната нощ, докато не изгрее денят на Господното явяване.
3. Преди явяването на Господа като слънчева светлина е необходимо това слово да свети като светлина за нашите нозе.

Б. Думата *зазори* (2 Петр. 1:19) е метафора за един бъдещ момент, изпълнен със светлина, като настъпването на ясен ден, преди чието зазоряване изгрява утринната звезда в сърцата на вярващите, които са осветени и просветлени благодарение на това, че внимават на сияещото пророческо слово в Писанието:

1. В периода на отстъпничество вярващите правят добре да внимават на това нещо, за да може пророческото слово да свети като светило в тъмнината на отстъпничеството, докато над тях не изгрее такъв ден.
2. Това ще ги кара и ще ги насърчава искрено да търсят Господното присъствие и да бдят, за да не пропуснат Господа в тайната част на Неговото пришествие (парусия), когато Той ще дойде като крадец.
3. Тази метафора би трябвало да се отнася за идещия век, епохата на царството, като настъпването на ден при явяването (пришествието) на Господа (16-ти стих) като Слънцето на правдата (Мал. 4:2), чиято светлина ще разпръсне мрака на тъмната нощ в този век.
4. Преди това, в най-тъмния час на нощта Господ ще се яви като утринната звезда (Откр. 2:28; 22:16) на онези, които бдят и очакват Неговото скъпоценно явяване (2 Тим. 4:8).
5. Те са просветлени чрез сиянието на пророческото слово, което е способно да ги доведе до настъпването на деня.
6. Ако внимаваме на словото в Библията, което свети като светило в тъмно място, ще имаме Неговото изгряване в сърцата си и то ще свети в тъмнината на отстъпничеството, в която се намираме днес, преди Неговото истинско явяване като утринната звезда.

III. „Аз съм Коренът и Потомъкът на Давид, светлата утринна звезда“—Откр. 22:16б:

- А. Христос, Който е символизиран от небесните светила, е светлата утринна звезда—стих 16б.
- Б. По време на Своето завръщане Христос ще бъде изгряващото слънце за Своите хора като цяло (Мал. 4:2), и утринната звезда специално за Своите бдителни възлюбени.

- В. Второто ще бъде награда за победителите: „Ще дам зорницата“—Откр. 2:28.
- Г. Това, че Христос е Коренът и Потомъкът на Давид, е свързано с Израил и царството, а Това, че Той е зорницата, е свързано с църквата и грабването.
- Д. Зорницата, утринната звезда изгрява в най-тъмния час, точно преди зазоряване.
- Е. Голямата скръб ще бъде този най-тъмен час, след който ще изгрее денят на царството; това показва, че Христос ще се яви като светлата утринна звезда в най-тъмния час, точно преди свършека на този век.
- Ж. В царството Господ ще се яви открито на Своите хора като слънцето, но преди голямата скръб Той ще се яви тайно на Своите победители като утринната звезда, като зорницата, за да ги грабне.
- З. Светлата утринна звезда ще се яви само на бдителните вярващи.
- И. Дремещите вярващи няма да видят утринната звезда; те ще видят Христос само като слънцето, заедно с всички останали.
- Й. Бдителните вярващи първи ще вкусят от свежестта на Неговото присъствие по време на Неговото завръщане след дълго отсъствие.
- К. Цялата Библия завършва с желанието за Господното пришествие, изразено като молитва.
- Л. Молитвата на Йоан в 22:20 е последната молитва в Библията.
- М. „Онзи, Който свидетелства за това, казва: Да, идвам скоро. Амин! Ела, Господи Исусе!“—20-ти стих.